

»Måske er fremtiden endelig kommet til Haiti«: Kineserne har planlagt gennemgribende renovering og modernisering af Port-au-Prince

Fredag, 1. sept., 2017 – Den 25. aug. godkendte Ralph Youri Chevy, borgmester i Haitis hovedstad Port-au-Prince, formelt et forslag fra Kinas Sydvestlige Kommunale Institut for Ingeniørteknisk Design og Forskning til renovering og genopbygning af denne by, inkl. dens havn, hen over de næste tre år, og som vil levere al den infrastruktur, der behøves for at modernisere hovedstaden og løfte dens forarmede befolkning op – som stadig lider af eftervirkningerne af det ødelæggende jordskælv i 2010.

En smuk, optimistisk video af renoveringsprojektet blev udgivet af det haitianske firma Bati Aiyiti, som vil gå i partnerskab med kinesiske firmaer for at fuldføre projektet, for at skabe »en strålende fremtid« for byen, som videoen siger.

[Se den her.](#)

Selv om finansieringen af renoveringen endnu ikke er på plads, bemærkede journalist Georgeanne Nienaber i en artikel den 27. aug. i *Huffington Post*, at »Kina har godtgjort lignende projekter i sit skønsmæssigt billiondollar-Silkevejsinitiativ, for ikke at nævne 30 futuristiske infrastrukturprojekter i sit eget land. Måske er fremtiden endelig kommet til Haiti, og som et resultat vil en caribisk korridor blive transformeret«. Telesur-nyhedsagentur rapporterer i dag, at den oprindelige

idé til projektet blev undfanget på Bælte & Vej-topmødet i Beijing, 14.-15. maj, 2017.


Dette forslag står i stærk kontrast til den kriminelle forsømmelse hos Obama-administrationen og allierede »vestlige donorer«, der afviste de nødforslag, som blev foreslået at den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche umiddelbart efter jordskælvet i 2010, og som, hvis de var blevet gennemført, kunne have afværget de menneskelige katastrofer, inkl. den forfærdelige koleraepidemi, som har plaget Haitis befolkning i løbet af de seneste syv år.

Renoveringsprojektet, der er en del af en pakke på \$30 mia., som Kina har tilbudt Haiti til udvikling, er opdelt i seks separate underprojekter, der involverer vandværker og installationer til vandafledning, forbedringer af veje, miljøbeskyttelse, kloakering og sanitetsinstallationer, et kommunikationsnetværk, transport og genopbygning af Port-au-Princes historiske »gamle bydel«. Ifølge Nienaber vil tekniske installationer til vandafledning blive primære, med kanaler til afværgelse af oversvømmelser og systemer til udledning af regnvands-afstrømning i floder og havet. Et vandrensingsanlæg, der kan håndtere 225.000 m³ vand dagligt, vil blive bygget for at sikre forsyning af sikkert drikkevand. Et nyt spildevandsanlæg vil behandle 180.000 m³ om dagen i en nødvendig standard og blive udledt langs floder og i havet, iflg. projektets ingeniører, der citeres i den ovenfor nævnte video. Et nyt, gasfyret elektricitetsværk er planlagt til at producere 2000 MW. Planerne omfatter installering af 450 offentlige toiletter og gennemførelse af et offentligt system til indsamling af affald, der deponeres på lossepladser; sidstnævnte vil tage 1500 tons husholdningsaffald om dagen.

Nienaber rapporterer, at arbejdet forventes at begynde i december, med diverse arbejder inden for sanitet, elektricitet, kommunikation og andre projekter i hovedstaden. Hertil vil man få brug for at ansætte 20.000 arbejdere.

Bruegel-rapport dokumenterer Kinas fremvækst som en videnskabsmagt

29. aug., 2017 – En rapport fra Bruegel Research Institute i Bruxelles, forfattet af Reinhilde Veugelers, med titlen, Udfordringen med Kinas fremvækst som kraftcenter for videnskab og teknologi (*The Challenge of China's Rise as a Science and Technology Powerhouse*), giver et interessant billede af udviklingen af videnskab i løbet af den seneste periode, og er ligeledes en indikation af kinesiske videnskabsstuderendes bidrag til udviklingen af videnskab i Europa og USA, som tilbageviser nogle af de myter, der er blevet spredt under den igangværende, opflammede debat om immigration. Forfatteren beskriver Kinas velkendte intentioner om frem til år 2050 at blive hovedproducent af innovationer inden for videnskab og teknologi, som de er godt på vej til at realisere, med Kina, der nu er næststørste bidragsyder til forskning og udvikling på landsbasis og tegner sig for 20 % af verdens totale forskning og udvikling, og kommer ind på en andenplads efter USA mht. andelen af total værdiforøgelse, skabt af højteknologisk varefremstilling.

Kina er nu nummer ét i verden mht. frembringelse af  bachelorer med en grad i videnskab og ingeniørvidenskab og leverer næsten en fjerdedel af første universitetsgrader i videnskab og ingeniørvidenskab på globalt plan, og med en tilsvarende tendens inden for Ph.d-grader i Kina, med antallet af doktorer i videnskab og ingeniørvidenskab, der steg mere end ti gange mellem 2000 og 2006. Siden 2007 har Kina tildelt flere Ph.d-grader i naturvidenskab og ingeniørvidenskab end noget andet land.

Denne udvikling vil sluttelig være til fordel for Kina, men det har også været til gavn for USA og Europa, der stadig er vigtige destinationer for kinesiske studerende på højere uddannelser. Kina sender fortsat titusinder af studerende til at studere på amerikanske universiteter. Kinesiske studerende repræsenterer langt den største gruppe af udenlandske Ph.d.-modtagere i USA og tegner sig for 29 % af alle Ph.d.-grader, der tildeles udenlandske studerende i 2013 og repræsenterer omkring 7 % af alle Ph.d'er, der tildeles i USA. Dette er især tilfældet i matematik og computervidenskab, hvor den kinesiske andel af tildelte Ph.d'er til udlændinge steg til 38 % i 2009. I 2013 kom 57 % af udenlandsk fødte personer i den amerikanske arbejdsstyrke med en universitetsgrad i videnskab og ingeniørvidenskab fra Asien, med Indien i spidsen og Kina på en andenplads. Men Kina tegnede sig imidlertid for en højere andel af indehavere af doktorgrader inden for denne gruppe, 22 % i forhold 14 % fra Indien. Mere end halvdelen af iværksættere i Silicon Valley havde en eller flere immigranter som stiftere. Og udlændinge tegnede sig for 25 % af alle nye patenter, der blev anmeldt i 2006.

Desuden er mange kinesiske studerende (84 %) tilbøjelige til at blive i USA, permanent eller midlertidigt, og bidrager således i deres tidlige karriereforløb til videnskabeligt arbejde i amerikanske institutioner, indtil de vender tilbage til Kina. I øjeblikket bidrager udlændinge i uforholdsmæssig grad til store, amerikanske, videnskabelige præstationer, og de er dobbelt så sandsynlige til at være hovedforfatterne af hyppigt citerede 'varme artikler'. Veugelers klager over, at der ikke er så meget ikke-europæisk indstrømning til europæiske uddannelsesinstitutioner, især med hensyn til asiatisk tilstedeværelse, og opfordrer Europa til at engagere mere med Kina inden for videnskab for at forbedre kvaliteten og tempoet i videnskabelig udvikling. Dette kunne meget vel ændre sig med Bælte & Vejs nye integrationsmekanisme, som bringer Europa og Asien tættere sammen. Veugelers karakteriserer korrekt denne internationale blanding af

videnskab som en »dydig« udvikling.



Kinesiske unge står i kø til optagelsesprøve til college.

Forhåbentlig kan den entusiasme, som den kinesiske ungdom udviser for at bidrage til en genoplivelse af Kina gennem deres videnskabelige arbejde også være med til at tænde gnisten til en lignende entusiasme blandt amerikansk og europæisk ungdom for en genoplivelse af videnskabelige præstationer også i deres nationer.

Titelfoto: Kina har overgået USA og Europa i antallet af studerende med en universitetsgrad, og svælget vokser fortsat. Fokus på højere uddannelse i Kina er enormt, især inden for videnskabelig og teknologisk innovation, og vægten ligger på excellence.

People's Daily sætter fokus på LaRouche i dækning af Transaqua

27. aug., 2017 – I en lang rapport den 21. aug. om de nyligt forhøjede udsigter for det længe planlagte, store »Transaqua«-infrastrukturprojekt, der vil transformere Tchadsøen og Subsaharisk Afrika, satte Kinas *China Daily* fokus på Lyndon LaRouches og hans bevægelses rolle. Artiklen satte også dette afgørende vand- og energiprojekt i sammenhæng med Kinas Bælte

& Vej Initiativ, eller den »Nye Silkevej«, og hvor avisen *China Daily* den 20. aug. satte fokus på Helga og Lyndon LaRouches historiske rolle.



Tchadsøens bækken med Transaqua-projektet

»40 millioner mennesker, der er afhængige af Tchadsøen for deres levebrød, har fået fornyet håb«, skrev *People's Daily*, »i kølvandet på underskrivelsen sidste juni i Hangzhou, Kina, af en aftale mellem den kinesiske byggegigant, PowerChina, og det italienske firma, Bonifica Spa. Disse nyheder blev imidlertid først offentliggjort i begyndelsen af denne måned.«

»Aftalen drejer sig om at udføre forundersøgelser om muligheden for at overføre 100 mia. kubikmeter vand om året fra Congofloden i den Demokratiske Republik Congo, DRC, for at genopfylde den hastigt skrumpende Tchadsø, en strækning på 2.500 km. Projektet kendes også som Transaqua. Ifølge *Executive Intelligence Reviews*, *EIR*-magasinets website, blev forståelsesmemorandaet underskrevet ved et møde mellem de to selskabers ledere i overværelse af den italienske ambassadør til Kina, Gabriele Menegatti.«

Under overskriften »LaRouches rolle«, skrev *China Daily*, »Takket være den kamp, som LaRouche-organisationen og initiativtagerne til Transaqua har taget op i alle årene, er projektet nu ved at blive til virkelighed inden for rammerne af Bælte & Vej Initiativet. *EIR*-magasinet og Schiller Instituttet arrangerede i 2015 det første møde mellem LCBC [Lake Chad Basin Commission, -red.] og hjernerne bag Transaqua. Dette blev i december 2016 fulgt op af underskrivelsen af MOU'et mellem LCBC og PowerChina og af de efterfølgende kontakter mellem Bonifica Spa og det kinesiske selskab.«

Avisen bemærker ligeledes, at »Lake Chad Basin Commission

løste spørgsmålet om finansiering af undersøgelserne af vandoverførsel ved at skabe en Ny Silkevej til Tchadsøen. PowerChina, et af landets største, multinationale selskaber, som byggede de Tre Slugters Dæmning [i Kina], underskrev et forståelsesmemorandum med LCBC sidste december.«

Artiklen i *People's Daily*, skrevet af Kimeng Hilton Ndukong, er alt for gennemillustreret og lang til at gennemgå her; artiklen fremlægger detaljeret det eksistentielle subsahara-problem med Tchadsøens skrumpning hen over 50 år; resultaterne heraf i form af økonomisk ødelæggelse og fremvæksten af terrorisme i regionen; og Transaqua-projektets enorme skala, der vil transformere regionen. Dette er potentielt et af Lyndon og Helga LaRouches største værker.

<http://en.people.cn/n3/2017/0821/c90000-9258249.html>

Foto: Fiskeri er en væsentlig kilde til millioner af menneskers levebrød i Tchadsøens bækken. (Foto: LCBC/People's Daily)

Kina former sine indbygges udenlandske investeringer til Bælte & Vej

27. aug., 2017 – Kinas finansmyndigheder er tydeligt i færd med at kombinere deres restriktioner af landets indbygges udenlandske investeringer i udenlandsk spekulation gennem specifikke kanaler for at dirigere dem til fremskridt inden for fysisk økonomi, gennem Bælte & Vej Initiativet. Denne udvikling er blevet diskuteret af kinesiske økonomer siden lanceringen af AIIB og Bælte & Vej, som værende den

nødvendige, *ordnede* måde til at dirigere nogle af Kinas \$9 billioner i opsparing udenlands, under lempelse af kapitalkontrol, uden stor kapitalflugt, der ville have en ødelæggende indflydelse på det internationale finanssystem.

South China Morning Post rapporterede den 16. aug., og Reuters den 22. aug., at de »fire store« officielle kommercielle banker i Kina er begyndt at rejse særlig finansiering fra kinesiske borgere og selskaber til investeringer i Bælte & Vej i udlandet. China Construction Bank er i færd med at rejse \$15 mia. i finansiering; Bank of China en fond på \$3 mia. Dette er en »del af en mere generel centralbankindsats for at investere yuan i udlandet«. Bag visse falske påstande i denne artikel er realiteten tydeligvis, at People's Bank of China bremser investeringer i udlandet i gambling, ejendom, sport og underholdningsventures, osv.; og tilskynder til BVI-investeringer i udlandet. De fire store, kommercielle banker er i færd med at skabe midlerne til dette. PBOC skal iflg. rapporter have bedt bankerne om at sætte et mål på 300 mia. yuan (ca. \$50 mia.) i BVI-finansiering. Dette vil også øge anvendelsen af yuan i den globale handel.

Thompson Reuters data viste, at Bælte & Vej-investeringer i lande i projekter fra Kina var \$33 mia. i 2017 i juli, og med en årlig rate på \$60 mia., sammenlignet med \$31 mia. generelt i 2016. Dette omfatter ikke forpligtelser, men investerede midler.

Disse nye finansieringsmuligheder er også åbne for amerikanere eller andre udenlandske investorer og selskaber.

Foto: People's Bank of China, hovedkvarter.

Kina åbner Center for International Viden om Udvikling

21. august, 2017 – Præsident Xi Jinping sendte et lykønskingsbrev i anledning af åbningen af Centret for International Viden om Udvikling (CIVU) under regi af Statsrådets Forskningscenter for Udvikling (SFU).

CIVU vil tjene som platform for, at lande kan udveksle erfaringer for at respondere til globale udfordringer om udvikling og opnå bæredygtig udvikling. Under åbningsceremonien i mandags sagde Li Wei, præsident for SFU, at det internationale samfund har brug for nye teorier og ny visdom for i fællesskab at adressere globale udfordringer, såsom terrorisme, klimaforandring, ujævn udvikling og anti-globaliseringstrenden. Ideen om at etablere CIVU blev først meddelt af præsident Xi Jinping på FN-topmødet for Bæredygtig Udvikling i september, 2015.

Foto: SFU-præsident Li Wei (midten) ses her under et besøg til Sanya Kreative Industripark i Hainan-provinsen, januar 2017.

Xinhua om lettelse af fattigdom:

En million kadrer ud til de fattige landsbyer

14. aug., 2017 – Under overskriften, »Kina kæmper for endegyldig sejr over fattigdom«, fremlægger en lederartikel i *Xinhua* af redaktør Mengjie en gennemgang af det utrolige projekt for helt at lette fattigdom i Kina frem til år 2020. Han gennemgår den udvikling, der løftede 700.000 millioner mennesker ud af fattigdom hen over de seneste 30 år, og præsident Xi Jinpings løfte om at løfte de sidste 43 millioner ud af fattigdom, omkring 3 % af befolkningen, der primært lever i 128.000 fattige landsbyer i vanskelige egne med ringe infrastruktur, frem til år 2020. Det er mere end 10 millioner om året, eller næsten 1 million om måneden.

Fattigdomsgrænsen i Kina er \$344 (2300 yuan). Ud over direkte hjælp og de nationale infrastrukturprojekter, der når ud til vanskelige egne med transport og elektricitet, er foreløbig næsten 1 million kadrer fra Kommunistpartiet blevet sendt af sted til nødlidende landsbyer, rapporterer Mengjie. Dette omfatter 195.000 førstesekretærer og 775.000 kadrer, der lever og arbejder i de fattige landsbyer, hvor de introducerer projekter såsom landbrug og basal infrastruktur sammen med landsbyboerne og fokuserer på selvhjælp, men også sørger for resurser fra regeringen. Omkring \$12 mia. (80 mia. yuan) er allerede brugt i år på projekter i de fattige landsbyer.

Flytning er en vigtig del. Omkring 10 mio. flere mennesker (ud af de i alt 43 mio. fattige) forventes at blive flyttet til et af de 50 udflytningsområder, hvor der er sørget for boliger og beskæftigelse, frem til 2020, for det meste fra forarmede områder, der er »låst inde« i bjergene.

Xi Jinping insisterer på, at missionen for at skabe et »moderat fremgangsrigt samfund« frem til 2020 ikke vil lykkes, hvis fattigdom ikke fjernes fuldstændigt.

http://news.xinhuanet.com/english/2017-08/13/c_136522861.htm

Foto: Det er næsten ikke til at tro, men for 15 skolebørn, der bor på Liang-bjerget i en fjerntliggende egn i det sydvestlige Kina, er den 800 meter høje klippe mellem deres hjem og deres grundskole i et nærliggende lokalsamfund en meget virkelig forhindring, der skal overvindes.

China Daily udgiver stor profil af Helga Zepp-LaRouche og LaRouche-bevægelsens arbejde

18. aug., 2017 – *China Daily's* weekendudgave har en profil i fuld længde af Helga Zepp-LaRouche, af *China Daily's* USA-korrespondent Chen Weihua, med titlen, »*Identifying with China*« (Identificering med Kina) og med en indledning, der lyder, »Helga Zepp-LaRouche ser Bælte & Vej Initiativet som opfyldelsen af sin og sin mands, amerikanske politiske aktivist Lyndon LaRouches, livslange indsats«.



Helga under sit første besøg i Kina, i 1971.

Artiklen fortsætter dernæst med at diskutere Zepp-LaRouches første, lange besøg til Kina som ung journalist under perioden med Kulturrevolutionen. »Min generation var stadig nysgerrig over for verden«, siger Zepp-LaRouche. »I dag googler de unge mennesker blot om ting fra deres søgemaskine. Jeg ville se,

hvordan verden ser ud.« I interviewet fortæller Zepp-LaRouche om nogle af sine indtryk fra dengang, inklusive, at nogle af de kinesere, hun mødte, talte tysk og beredvilligt talte om deres situation. »Hun fandt, at folk var 'venlige', men sagde, 'Folk var slet ikke lykkelige'«, skriver Chen. På samme rejse, siger han, besøgte Zepp-LaRouche også Afrika og andre dele af Asien og så den enorme fattigdom. »Jeg kom tilbage fra denne rejse med den absolutte overbevisning, at verden måtte ændre sig, måtte blive forbedret«, sagde hun. Efter hjemkomsten søgte hun efter løsninger og stiftede bekendtskab med den amerikanske, politiske aktivist Lyndon LaRouches arbejde, skriver Chen, »som er bedre kendt som ophavsmanden til LaRouche-bevægelsen«.

»Bevægelsen, der har omfattet mange organisationer og selskaber i verden, promoverer en genoplivelse af klassisk kunst og større helligelse til videnskab; den er fortalere for udviklingen af store, økonomiske infrastrukturprojekter på global skala; og kræver en reform af det globale finanssystem, der tilskynder til investering i den fysiske økonomi og undertrykkelse af finansspekulation.«

»Helga fandt, at Lyndon var den eneste, der talte om behovet for udvikling og industrialisering af Afrika og den Tredje Verden, såvel som også etableringen af en international udvikling, noget i lighed med Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB)«, skriver han. Helga Zepp og Lyndon LaRouche blev gift i 1977.



Helga Zepp-LaRouche var inviteret til at deltage på Bælte & Vej Forum i Beijing, 14.-15. maj, 2017, hvor hun deltog i flere diskussionspaneler.

Artiklen fortsætter med at diskutere Helgas og hendes mands arbejde med at forfølge disse mål sammen med den indiske premierminister Indira Gandhi og Mexicos præsident José López

Portillo. Zepp-LaRouche roser Kinas arbejde med Bælte & Vej og AIIB og fortæller om nogle af sine aktiviteter om dette spørgsmål i løbet af de seneste tre år, inklusive hendes deltagelse på Bælte & Vej Forum i Beijing. »Jeg var meget glad for at deltage«, siger Zepp-LaRouche i interviewet, »for vi har kæmpet så længe for dette. Jeg identificerer mig på en måde med dette projekts succes.«

I interviewet taler hun også om betydningen af Trump-administrationens åbne holdning til Forummet, ved at sende en amerikansk delegation på højt niveau, og understreger, hvor fordelagtigt, samarbejde omkring Bælte & Vej ville være for genopbygningen af den amerikanske infrastruktur. Hun siger, at, under sine diskussioner med afrikanske delegerede på Beijing-forummet, var det tydeligt, at de nu har et håb for fremtiden, et håb, der var svært fraværende før det kinesiske initiativ. Chen fortsætter: »Helga siger, at det, Kina gør, har berettiget det, som hun og hendes kolleger har gjort i de seneste 40 år.« Vi er meget glade» for BVI, siger Zepp-LaRouche. »Det er én ting, at en lille organisation som vores producerer ideer, men det er en ganske anden ting, at verdens største land begyndte at gennemføre dem.« Hun beklager det faktum, at hendes mand, Lyndon LaRouche, der er 94 år, sandsynligvis ikke kommer til at besøge Kina. »Han elsker Kina«, siger Zepp-LaRouche, »og han er overbevist om, at det kinesiske initiativ (BVI) lige nu er den vigtigste ting på planeten.«

China Daily USA udkommer overalt i USA. Interviewet skal efter planen også udkomme i den europæiske udgave af *China Daily* i næste uge.

<http://europe.chinadaily.com.cn/>

To paradigmer, Ét valg

Leder fra LaRouche PAC, 13. august, 2017 – Den strategiske betydning af telefonsamtalen den 11. august mellem præsident Trump og Xi Jinping, som blev understreget af Helga Zepp-LaRouche, blev yderligere åbenlys i gårsdagens publikation i *Xinhua* af Kinas »udskrift« af denne samtale. Det indeholdt de samme, essentielle punkter, som var indeholdt i det tidligere udskrift fra Det Hvide Hus – inklusive behovet for en fredelig, forhandlet løsning på Koreakrisen – men tilføjede i sin konklusion, at, »mht. spørgsmålet om Koreas atomvåben sagde Trump, at USA fuldt ud forstår Kinas bestræbelser på at løse det og er villig til fortsat at holde en tæt kontakt med Beijing om vigtige internationale og regionale spørgsmål af fælles interesse«.

Så ikke alene spillede den »ekstremt nære« relation mellem de to ledere – som blev skabt på deres personlige møder på Mar-a-Lago og G20-topmødet – en rolle i at forsøge at køle den aktuelle Koreakrise ned og forhindre en britiskanstiftet krig i at eksplodere; men denne relation er ligeledes en erklæret, strategisk faktor for at adressere andre »vigtige internationale og regionale spørgsmål af fælles interesse« i takt med, at disse fremkommer.

Hvad ville der ske, hvis præsident Trump udviklede en lignende arbejdsrelation med Ruslands Vladimir Putin? Hvad om de Tre Store – Trump, Xi og Putin – i fællesskab arbejdede for globale infrastrukturprojekter, baseret på Bælte & Vej Initiativet, og for at bekæmpe menneskehedens fjender, såsom Londons terrorisme- og narkoapparat?

Det britiske Imperium og deres lakajer i Wall Street og Washington kender svaret på disse spørgsmål. Og den blotte tanke herom får dem til at frygte for deres blotte eksistens, og for eksistensen af deres system med finansiell udplyndring og folkemord.

Det er grunden til, at de ikke vil opgive deres korthus-fabrikation om Trumps ikkeeksisterende »aftalte spil«, og med den ikkeeksisterende, russiske »hacking« af DNC's computere for at fremme russernes ikkeeksisterende indblanding i det seneste amerikanske præsidentvalg. Pyt med, at der aldrig har eksisteret det mindste bevis, der kan bevise nogen af disse anklager; pyt med, at der nu er en voksende lavine af beviser på Det britiske Imperiums styrende hånd bag alle disse løgne, og af komplottet for at vælte Trumps præsidentskab, enten gennem et kup, eller gennem mord.

LaRouche-bevægelsens rolle, der har resulteret i, at dækningen af VIPS-memoet er kommet ud, har været af central betydning i afsløringen af denne britiske plan, med hidtil positive resultater.

Til hvilket Det britiske Imperiums eneste svar har været »sølv eller bly« – Dope, Inc.'s kapoers gennemprøvede teknik for at fremtvinge lydighed. Hvordan skal man ellers forklare de totalt ensidige afstemninger i Huset og Senatet om loven om russiske sanktioner? Kun fem personer stemte i overensstemmelse med deres samvittighed: Resten stemte enten iflg. de »sølvpenge«, de blev tilbudt som støtte fra Wall Street til deres valgkampagner; eller også pga. »blyet«; afpresning fra FBI og skandaler, eller begge dele.

Kort sagt, så lever og organiserer vi midt i kampen mellem to paradigmer, to systemer for, hvad menneskeheden er, og skal blive til. Det gamle paradigme er ved at gå til grunde, og alle problemerne i verden stammer herfra, og fra deres desperate indsats, dømt til undergang, for at overleve.

Så bliv ikke indfanget af detaljerne. Fremlæg det store billede for folk – som er det eneste, der er værd at kæmpe for, i enhver sammenhæng.

Foto: Præsident Donald Trump og førstedame Melania Trump poserer for fotografen sammen med Kinas præsident Xi Jinping

med frue, Peng Liyuan, torsdag, 6. april, 2017, ved indgangspartiet til Mar-a-Lago i Palm Beach, Florida. (Official White House Photo by D. Myles Cullen)

Trump og Xi diskuterer krisen over Koreahalvøen

12. aug., 2017 – USA's præsident Trump og Kinas præsident Xi Jinping havde en telefonsamtale om Nordkorea i går aftes, en udveksling, som Helga Zepp-LaRouche vurderede, var af den yderste strategiske vigtighed for at køre fremstødet for Tredje Verdenskrig, der kommer fra Det britiske Imperium og allierede kredse, af sporet. Idet hun tog den i vid udstrækning retoriske – og endnu ikke militære – art af den seneste optrapning af angreb mellem USA og Nordkorea til efterretning, understregede Zepp-LaRouche ikke desto mindre: »Stik ikke jer selv blå i øjnene; situationen er ekstremt farlig«, eftersom briterne forsøger at fremprovokere en reel krig på Koreahalvøen, og globalt.

Kinas CGTN-fjernsynskanal rapporterede, at, under telefonsamtalen mellem Trump og Xi, erklærede begge ledere deres interesse i at opretholde fred og stabilitet på en atomvåbenfri halvø. CGTN citerede præsident Xi for at sige: »Alle relevante parter må nu udøve tilbageholdenhed. Det koreanske atomspørgsmål må løses gennem politisk forsoning og dialog«.

Det officielle udskrift af telefonsamtalen fra Det Hvide Hus bemærkede ligeledes, at de to ledere havde aftalt, at det var presserende nødvendigt at tage skridt hen imod »at opnå fred og stabilitet på Koreahalvøen«, inklusive »atomafrustning af

Koreahalvøen«. Det Hvide Hus' rapport sluttede dernæst med en meget stærk erklæring om den tætte arbejdsrelation mellem de to statsoverhoveder:

»Præsident Trump ser frem til at træffe præsident Xi i Kina senere på året, et møde, der bliver en særdeles historisk begivenhed. Relationen mellem de to præsidenter er ekstremt tæt og vil forhåbentlig føre til en fredelig løsning af problemet med Nordkorea.«

Ud over denne direkte kommunikation mellem lederne af USA og Kina, skal USA efter sigende også have en kommunikationsbagkanal til den nordkoreanske regering. Ifølge en rapport, der blev udgivet i går af Associated Press, er den såkaldte »New York-kanal« mellem USA og Nordkorea, der var blevet afbrudt af daværende præsident Barack Obama i 2016, blevet genoplivet fra og med i år under Trump-administrationen. Dette involverer Joseph Yun, USA's udsending for Nordkorea-politik, og Pak Song-il, en seniordiplomat ved den nordkoreanske FN-mission. Yun, der også er viceudenrigsminister for Korea og Japan, arbejdede under ledelse af udenrigsminister Rex Tillerson for at sikre udleveringen tidligere på året af den unge amerikaner, Otto Warmbier, der senere døde efter sin hjemkomst.

Ifølge AP foregår der ikke megen forhandling gennem »New York-kanalen« på nuværende tidspunkt, i betragtning af graden af mistillid mellem USA og Nordkorea, men kanalen er fortsat åben som et middel til at sende budskaber og information. Både præsident Trump og Udenrigsministeriet nægtede at kommentere rapporten, da de blev spurgt af journalister.

Foto: Præsidenterne Trump og Xi fotograferet i forbindelse med Xi's besøg på Mar-a-Lago, april, 2017, der konsoliderede deres tætte relation.

Lavrov siger, både Rusland og Kina kræver dobbelt indefrysning mod Korea

7. aug., 2017 – Efter sit møde, på sidelinjen af ASEAN-topmødet, med Kinas udenrigsminister Wang Yi, sagde den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, at Rusland og Kina er enige om holdningen med dobbelt indefrysning af Nordkoreas raket- og atomprøveaffyringer, og amerikansk-syd-koreanske militærøvelser, rapporterede TASS. »Som I ved, så er det Ruslands og Kinas fælles holdning«, sagde Lavrov. »Denne holdning er, som I ved, forsejlet i den fælles erklæring af 4. juli fra begge landes udenrigsministre og indebærer, at man går frem mod den politiske proces gennem det kinesiske initiativ om den dobbelte indefrysning: indefrysning af alle missilaffyringer og alle atomprøveaffyringer fra Nordkoreas side, og en samtidig indefrysning af storstilede militærøvelser fra USA's og Republikken Koreas side.«

For første gang responderede USA's Udenrigsministerium. Talsperson Susan Thornton sagde, at USA ikke anså den dobbelte indefrysning for at være fair, eftersom de amerikansk-syd-koreanske øvelser er »defensive«, og at det derfor ikke anså løsningen for at være »realistisk«.

»Megen opmærksomhed blev givet til situationen på den Koranske Halvø, inklusive i sammenhæng med en resolution i FN's Sikkerhedsråd, der bogstavelig talt blev vedtaget i nat, og som, sammen med nye og ret alvorlige forholdsregler for indvirkning på Pyongyang-lederskabet, med det formål at opnå opfyldelsen af FN's Sikkerhedsråds resolution mht. Nordkoreas missil- og atomprogrammer, også indeholder FN's Sikkerhedsråds

faste forpligtelse til at genoptage sekspartsforhandlinger om en søgen efter en politik afgørelse», sagde Lavrov.

Foto: Nordkoreas interkontinentale ballistiske missil, Hwasong-14.

Rusland får måske hjælp fra Kina til at overvinde amerikanske sanktioner

6. aug., 2017 – I dag rapporterer Sputnik, at Igor Yushkov, der identificeres som en ledende ekspert i den Nationale Energisikkerhedsfond, sagde, at de nye, amerikanske sanktioner direkte truer primært to projekter: NordStream 2 og den anden gren af Turkish Stream.

Det er særdeles interessant, at de to hovedområder for Europas rolle i NordStream 2, der nu trues af sanktionerne – lånegarantier fra europæiske banker og lægning af undervands-gasledninger, som Rusland ikke har kapacitet til – potentielt kan imødekommes af Kina. Bemærk, at *Global Times* allerede har luftet ideen om, at Kina kunne udstrække en »bailout« til Rusland, for at hjælpe dem med at imødegå sanktionerne.

»I alt €9,5 mia. (\$11,2 mia.) er blevet annonceret til byggeriet af NordStream 2 under bankgarantier fra Gazproms vestlige partners side«, sagde Dmitry Marunich, med-formand for Energistrategifonden, til Sputnik.

»Med hensyn til energisektoren, så har kinesiske selskaber mange af de teknologier, som vestlige selskaber har«, sagde Yushkov til Sputnik. Dette skulle inkludere lægning af

undervands-gasledninger.

Sputnik bemærker, at EU-kommissionspræsident Jean-Claude Juncker har sagt: »Vi er parat. Vi må forsvare vore økonomiske interesser, inklusive vis-a-vis USA, og det vil vi gøre.« Med hensyn til dette, sagde Yushkov: »Hvis EU vedtager en lov, der modgår de amerikanske sanktioner, ville dette udfordre amerikanske loves globale gyldighed og således udgøre en udfordring af Washingtons rolle som global, politisk leder.«

Krigsfeberen stiger – 'Først Rusland, og dernæst Kina'

Leder fra LaRouche PAC, 6. aug., 2017 – John Pilger, en voldsom kritiker af det angloamerikanske krigsparti, kom lørdag med en skarp advarsel om en fremstormende atomkrig. »Et kup mod manden i Det Hvide Hus er i gang«, skrev han på Truthdig. »Det skyldes ikke, at han er et afskyeligt menneske, men at han vedvarende har gjort det klart, at han ikke ønsker krig med Rusland ... De har inddæmnet Rusland og Kina med missiler og et atomvåbenarsenal. De har brugt neonazister til at installere et ustabil, aggressivt regime i grænselandet til Rusland – den måde, hvorpå Hitler invaderede og forårsagede 27 millioner menneskers død ... først Rusland, og dernæst Kina.«

Dette kommer i kølvandet på den tilsvarende, skarpe advarsel fra Oliver Stone i fredags, hvor han påpegede det vanvid, som demonstreredes af den næsten enstemmige kongresvedtagelse af sanktioner mod Rusland (som Trump har erklæret forfatningsstridige og tilføjer, at han ikke vil håndhæve

sådanne forfatningsstridige love). Stone konkluderede: »Nu forstår jeg, hvordan Første Verdenskrig begyndte.«

Begge disse mænd ringer med en nødvendig alarmklokke, men forstår ikke, hvad den nødvendige løsning er, som den formuleredes af Lyndon LaRouche den 31. juli:

»Det amerikanske folk må kræve, at det igangværende kup mod det amerikanske præsidentskab og selve nationen stoppes og dets gerningsmænd retsforfølges og fængsles. Det britiske system må opgives, og præsidenten må ikke spare nogen indsats for at redde dette lands befolkning, og resten af menneskeheden, fra yderligere britiskdirigeret forsagelse af deres liv. Opgiv briterne; red folket.«

Den britiskanstiftede Kolde Krig, der blev iværksat umiddelbart efter deres amerikanske nemesis Franklin Roosevelts død, er nu atter på plads, men nu i en verden, i hvilken enhver krig vil være af en termonuklear art og resultere i afslutning af civilisationen, som vi kender den, eller endda menneskehedens udslettelse. Ud over at fortælle Winston Churchill lige op i ansigtet, at USA ikke ville udkæmpe krigen for at redde Det britiske Imperium, indgik Roosevelt også et partnerskab med Rusland og Kina – præcis de nationer, som han vidste, var nødvendige og fyldestgørende for at besejre Det britiske Imperium og den nazistiske svøbe, det havde frembragt. Hans utimelige død og det efterfølgende Harry Truman præsidentskab, fremskyndede Amerikas nedslagtning af titusinder af uskyldige mennesker i en atomforbrænding (for præcis 72 år siden i dag i Hiroshima) samtidig med, at det også hjalp koloniherrerne tilbage i deres tidligere kolonier og således gennemtvang flere generationers anti-kolonikrige og endnu mange hundrede af tusinder af unødvendige dødsfald.

Det, vi i dag konfronteres med, er langt værre.

Det til trods for, at løsningerne ikke alene kendes – de er blevet promoveret af LaRouche i de seneste 50 år – men nu også

er for hånden og gennemføres under Kinas og Ruslands lederskab i hele Eurasien, Afrika og Latinamerika, i form af Bælte & Vej Initiativet – den Nye Silkevej, der initieredes af Lyndon og Helga LaRouche efter Sovjetunionens sammenbrud, som et middel til at opnå fred gennem udvikling og afslutningen på krigsførelse som et middel til imperiemagt.

Trump holder stand. Han lagde korrekt skylden på Kongressen for de forværrede relationer mellem verdens to førende atommagter og meddelte, at han vil sende en repræsentant til at mødes med russerne mht. den betændte krise i Ukraine. I dag mødtes udenrigsminister Rex Tillerson i over en time med udenrigsminister Sergei Lavrov på sidelinjen af ASEAN-mødet i Manila, og samtidig demonstrerer fremskridtet i Syrien for verden, hvordan terrorisme kan besejres gennem et tæt, amerikansk-russisk samarbejde.

I mellemtiden demonstrerer Kina, hvordan udvikling kan transformere områder i verden, der i århundreder er blevet udplyndret og i øvrigt ignoreret af de vestlige magter. I denne weekend har de netop indgået kontrakt om at bygge et enormt vandkraftværk i Angola som en del af deres transformation af afrikansk infrastruktur, og de har annonceret investeringer i Haiti til mange milliarder dollar, og som vil omfatte elektricitet, jernbaner, boliger, markeder og endnu mere og skabe 20.000 jobs frem til årets afslutning. Hvor ynkeligt gør det ikke Obamas udtryk for sympati for ofrene for jordskælvet, der ødelagde denne nation i 2010, alt imens han dårligt nok løftede en finger for at genopbygge noget som helst, for slet ikke at tale om at transformere landet til en moderne nation!

De ti sydøstasiatiske nationer og Kina indgik i dag aftale om en ramme for en Adfærdskodeks i det Sydkinesiske Hav og markerede således endnu et skridt hen imod fred og samarbejde i dette område af verden, nu, hvor Obamas indblanding i Filippinerne er blevet afsluttet med valget af Rodrigo Duterte, der er vært for ASEAN-møderne i Manila. Den kinesiske

udenrigsminister Wang Yi roste fremskridtet i området, som fortsat vil gå fremad, sagde han, hen imod et »omfattende strategisk partnerskab«, så længe »der ikke finder nogen alvorlig forstyrrelse sted fra udenforstående parters side«, og således åbenlyst refererede til Obama-årene.

Alt imens faren for krig har nået et kritisk punkt, så har en sådan fare også et enormt potentiale for, at det »nye paradigme« kan feje hen over Europa og USA. Europæerne er rasende over de sekundære sanktioner imod deres økonomier under loven om sanktioner mod Rusland, og mange ledende personer kræver nu en genoprettelse af relationer med Rusland og en afvisning af diktaterne, udstedt af USA's Kongres. Mens Trump og Tillerson er fortalere for fornuft mht. Rusland og Kina, så er delegationer fra industri og landbrug på besøg i Kina og ser hen til kinesiske handels- og infrastrukturinvesteringer til at være med til løfte landet ud af sine vanskeligheder.

Som LaRouche har fremført, så må Amerika tilslutte sig den Nye Silkevej. Tiden er inde.

Kina bringer Silkevejsprojekter til Haiti: elektricitet, boliger og infrastruktur i Port-au-Prince

5. aug., 2017 – Haitian Press Agency (AHP) har meddelt, at Kina har forpligtet sig til et program for byggeri af

infrastruktur til \$30 mia., og som er fokuseret omkring Port-au-Prince og meget snart vil blive påbegyndt, iflg. *Huffington Post* den 4. august. Borgmester Youri Chevry kom i denne uge med detaljer, inklusive, at der kommer nye boliger, en jernbane fra Port-au-Prince og ud på landet, markedsfaciliteter og et nyt rådhus. En hovedprioritering bliver opførelsen af et 600 MW elektricitetsværk til at forsyne byen.

En delegation fra Kina tilbragte otte dage i Haiti, som sluttede den 2. aug. *Haiti Libre* rapporterer, at man vil fortsætte arbejdet med tidsplanen for disse projekter.

De involverede hovedorganisationer er Kinas 'Southwest Municipal Engineering and Design Institute' og 'Baiti Ayiti' (byg Haiti), der har hjemsted i Haiti. Man rekrutterer allerede mandskab; projektet forventes at have 20.000 arbejdere på jobbet fra december i år.

Dette initiativ kommer fra Bælte & Vej-topmødet i maj måned, rapporterer *Huffington Post*, hvor præsident Xi Jinping tilbød infrastrukturprojekter til flere end 100 lande, i ånden fra den Nye Silkevej.

Ledere i Haiti kommer med den indlysende kommentar om, hvor iøjnefaldende, denne Silkevejs-fremgangsmåde for infrastrukturbyggeri adskiller sig fra Clinton Foundations sløvhed og fra Bush/Clinton-komiteens forstillelse om nødhjælp efter jordskælvet i 2010 under Obama-årene.

Foto: Jernmarkedet i Port-au-Prince efter jordskælvet i 2010. Da jordskælvet i Haiti ødelagde Port-au-Princes jernmarked, ødelagde det et nationalt symbol. Bygget i Frankrig og med destination Kairo som jernbanestation, førte historiens, tidevandets eller kaptajners luner det til at ende her, hvor det fungerede som en udmærket markedshal, indtil det først blev hærget af brand i 2008, og dernæst af jordskælvet.

Tillerson på kurs mod samarbejde med Rusland og Kina

2. august, 2017 – På trods af Kongressens vedtagelse af sanktioner og andre stressfaktorer, skitserede den amerikanske udenrigsminister Rex Tillerson Trump-administrationens forpligtende engagement til at fortsætte samarbejde, hvor det er muligt, og arbejde for at forebygge konflikter, hvor det er nødvendigt, sammen med Rusland og Kina i takt med, at landene konfronterer et »omdrejningspunkt« i historien.

Tillerson mødtes med journalister i Udenrigsministeriet i går aftes for at opdatere og forklare Trump-administrationens udenrigspolitik. Han sagde, at, ser man 50 år tilbage i tiden, så har der fundet et betydningsfuldt skifte sted på det tidspunkt, hvor den europæiske kommunisme kollapsede, og at vi nu står over for et »omdrejningspunkt« som følge af den dramatiske ekspansion af Kinas rolle i verden. Han bekræftede administrationens forpligtelse over for »at gøre Amerika stort igen«, men understregede, at, når Trump siger »Amerika først«, så mener han ikke »kun Amerika«. Tillerson understregede, at, på trods af vanskeligheder og uenigheder, så er administrationen forpligtet over for gensidigt fordelagtige og fredelige løsninger af disse vanskeligheder.

Tillerson sagde, at kampen mod terrorisme er »et område af gensidig interesse« og sagde til reportere, »Vi er forpligtet over for stabilitet i Syrien i kølvandet på kampen for at besejre ISIS« og tilføjede, at USA var for »et forenet, ikke delt, Syrien«, såvel som udarbejdelsen af en ny forfatning, frie og fair valg og et nyt, politisk lederskab.

Han sagde, at både USA og Rusland er forpligtet over for at bekæmpe ISIS og dets allierede og over for den fremtidige stabilitet i Syrien. Han sagde, at administrationen finder Ruslands støtte til en fortsættelse på ubestemt tid af Bashar Assads syriske regering »uacceptabel«, og at iranske styrker skal forlade syrisk territorium, »og det er fortsat vores holdning, at Assad-regimet ikke har nogen rolle at spille i den fremtidige regering af Syrien«. Han forklarede, »Vi er åbne over for denne rækkefølge, så længe dette er, hvad slutresultatet bliver«. »Igen, så arbejder vi sammen med Rusland og andre parter for at se, om vi kan komme overens om en vej frem for, hvordan Syrien kan stabiliseres, i verden efter ISIS, skabe zoner med stabilitet og linjer for dekonflikation, der vil holde, og dernæst skabe betingelser for, at den politiske proces kan udvikle sig i Genève.« Han sagde, at skabelsen af en deeskaleringszone i den sydvestlige del af Syrien, skabt af Rusland, USA og Jordan, var »en lille målestok for succes«, der bør kopieres i hele Syrien.

Om Kina sagde Tillerson: »Hvordan skal vi definere denne relation [med Kina], og hvordan sikrer vi, at økonomisk fremgang til begge lande, og verdens, fordel kan fortsætte, og at dér, hvor vi er uenige – for vi vil være uenige, vi er uenige – at vi vil tackle disse uoverensstemmelser på en måde, der ikke fører til åben konflikt?

Vi afprøver denne relation gennem ting som situationen i Nordkorea«, sagde han. »Kan vi arbejde sammen for at adressere denne globale trussel, hvor vi har et fælles mål? Og dér, hvor vi er uenige – i det Sydkinesiske Hav, og vi har nogle handelsuoverensstemmelser, der må adresseres – kan vi da arbejde os igennem disse uoverensstemmelser på en måde, der ikke fører til åben konflikt og finde de nødvendige løsninger, der tjener os begge?«

Tillerson gik videre med at diskutere det spændte forhold med Rusland over Ukraine, forpligtelser over for NATO, Mellemøsten, cyber-sikkerhed, Iran, uenigheden mellem de

Forenede Arabiske Emirater og Qatar, narkokartellerne og de interne vanskeligheder i Trump-administrationen. I hvert tilfælde understregede han at arbejde hen imod samarbejde om vore fælles mål og at forhindre konflikt, både med vore »allierede og partnere« og »vore modstandere«.

Foto: USA's udenrigsminister Rex Tillerson taler til reportere i Udenrigsministeriets Presseafdeling i Washington, D.C., 1. august, 2017

Kina slår ned på ulogisk investering i udlandet; promoverer investering i 'realøkonomi' i stedet

Tirsdag, 1. august, 2017 – Kinesiske selskabers »ulogiske« udenlandske investeringer, såsom i ejendomsmarkedet og underholdningsbranchen, er faldet med 49 % på et år som resultat af et regeringsfremstød. »Selskaber har sat mere fokus på investering i realøkonomien«, sagde Qian Keming, vicehandelsminister, i en pressebriefing i går. »At gå fra en vækst på over 50 % i de seneste to år og til et fald på 40 % i årets første seks måneder, kan kun ske på én måde – gennem intervention fra regeringens side«, sagde Wang Jun fra Kinesisk Center for Internationale Økonomiske Udvekslinger til *Global Times*.

»Det er naturligvis et problem, fordi disse ulogiske investeringer udgør en alvorlig risiko for ikke alene selskaberne, men også for det nationale finansmarked og den nationale økonomi«, sagde Wang. I år har der foreløbig kun

været fire investeringer i fast ejendom, hoteller, film, underholdning og professionelle sportsteams, rapporterede Shanghai Securities News i sidste uge.

Russisk-kinesisk øvelse i gang i Østersøen

25. juli, 2017 – Den fælles, russisk-kinesiske flådeøvelse er i gang i Østersøen, og litauerne forsikrer os om, at de holder nøje øje med den. »Litauen observerer nøje og konstant øvelser og anden militæraktivitet, der udføres i nabolaget, og videregiver information, som det får, til NATO-allierede«, sagde den litauerske viceforsvarsminister Vytautas Umbrasas til det regionale nyhedsbureau BNS tirsdag. Den skotske, politiske aktivist, Chris Bambery, sagde imidlertid til Sputnik, at den russisk-kinesiske øvelse er en naturlig respons til NATO's udvidelse helt frem til »grænsen til Smolensk«.

Når øvelsen først er forbi, vil de kinesiske skibe sammen med den russiske flåde den 30. juli deltage i en flådeparade i Skt. Petersborg for at fejre 100-års jubilæet for den russiske flåde, og som også vil omfatte skibe fra Ruslands nordflåde. I går skabte to af disse skibe, atomkrydseren Piotr Velikij og ubåden af Typhoon-klassen Dmitry Donskov, verdens største ubåd (som, endskønt den er i drift, i de seneste år hovedsagligt er blevet brugt som prøveskib for det ubådslancerede Bulava ballistiske missil), en hel del røre i Danmark, da de passerede gennem danske stræder på vej til Skt. Petersborg. Billedet af de to skibe, ledsaget af en oceangående slæbebåd, som passerer under Storebæltsbroen, er ganske spektakulært.

Foto: Verdens største ubåd sejler under Storebæltsbroen med kurs mod Østersøen. (Videograb, YouTube)

Den kinesiske flåde deltager i russisk flådeøvelse i Østersøen

19. juli, 2017 – Kinesiske flådefartøjer vil fredag sejle ind i Østersøen for første gang, for at afholde fælles øvelser med Rusland, midt i vestlig mistænksomhed over øvelsernes formål, rapporterer *Global Times*.

Første stadie af Joint Sea-2017 vil blive afholdt fra 21. juli til 28. juli i Østersøen, citerer det russiske nyhedsbureau, Sputnik, det Russiske Forsvarsministerium for at rapportere. Næsten 10 skibe og flere end 10 fly og helikoptere fra den russiske og kinesiske flåde vil indgå i disse øvelser, sagde Sputnik. Kinas mest avancerede destroyer med missilkampsystem, 052D-krigsskibet, der er udstyret med multifunktionsradar og et vertikalt affyringssystem, vil ligeledes deltage i øvelserne.

»Dette er første gang, den kinesiske flåde sejler ind i Østersøen, et hav på en 'høj breddegrad'« (dvs., nord for 60 grader nordlig bredde – København ligger på ca. 55 grader nordlig bredde, -red.), sagde Li Jie, en flådeekspert med base i Beijing, til *Global Times* og tilføjede, at øvelserne vil hjælpe Kina med at håndtere maritime trusler i fremtiden. Østersøen er en signifikant, maritim handelsrute mellem Rusland og Europa, med mulige konfrontationer mellem lande, såsom USA og Rusland, sagde Li. Han bemærkede, at Rusland har skiftet sin opmærksomhed fra Europa og over til det asiatiske

Stillehavsområde i de seneste år pga. pres fra USA, og det ønsker at bruge området som et gennembrud for at håndtere USA.

Jens Stoltenberg, generalsekretær i NATO, sagde i juni måned, at NATO nøje ville overvåge Ruslands militærøvelser nær de baltiske landes grænser og krævede gennemskuelse i de fælles kinesisk-russiske øvelser og fælles øvelser mellem Rusland og Belarus i Zapad 2017-øvelsen til september.

Li understregede imidlertid, at øvelserne mellem Kina og Rusland i Østersøen har til formål at hjælpe dem til at håndtere mulige trusler og beskytte skibe og last på søen i fremtiden med udviklingen af Bælte & Vej Initiativet, såvel som også det 21. Århundredes Maritime Silkevej. Kina og Rusland har afholdt fælles øvelser hvert år siden 2012. Det Kinesiske Forsvarsministerium sagde, at dette års øvelser vil fokusere på fælles redningsøvelser og beskyttelse af fragtskibe.

Foto: Kinesisk krigsskib i dansk farvand, 19. juli, 2017. I alt tre skibe passerede igennem dansk farvand. (foto: Det danske Forsvar.)

**RADIO SCHILLER den 18. juli
2017:
Fremskridt i Syrien og
Nordkorea;**

men nu skal LaRouches Fire Økonomiske Love gennemføres, plus en rapport om Carnegie Hall-koncert i NYC til minde om Sylvia Olden Lee

Med næstformand Michelle Rasmussen

Læs her en anden rapport om koncerten:

I New York City, i det historiske Carnegie Hall, blev en stor kunster og digter æret med en koncert i anledning af hendes 100-års dag: Sylvia Olden Lee, der blev født på dagen for koncerten, den 29. juni, i 1917. En hyldest til hendes minde og til forevigelse af hendes levende eftermæle blev sponsoreret af Fonden for Genoplivelse af Klassisk Kultur, med deltagelse af Schiller Instituttet, for et totalt fuldt hus og et publikum, der var passioneret involveret i mindet om og fejringen af arven efter denne utrolige kvinde.

Koncerten, »En hyldest til Sylvia Olden Lee, mester-musiker og lærer« bestod af arier, der blev sunget af førende elever af Sylvia Olden Lee i hele USA, og som nu er førende operasangere, og af mennesker, som hun havde rørt, og som havde lært af hende og levet ved hendes side. Den verdenskendte Simon Estes sang også. Der var arier og lieder af Verdi, Donizetti, Brahms, Schubert; men der blev også sunget afroamerikanske spirituals, der var så stor en del af arven efter denne kvinde. Sylvia Olden Lee, der var den første afroamerikanske stemmetræner, som blev ansat af Metropolitan Opera. Hun skabte ligeledes muligheden for, at operasangerinden Marian Anderson kunne bryde farvebarrieren og blive den første, sorte sanger til at synge på Metropolitan

Opera, med mange andre, der sidenhen fulgte. Der var også udvalgte korstykker af spirituals, der blev sunget af et 220-mand stort kor, der omfattede Schiller Instituttets kor, og som også sang Ave Verum Corpus af Mozart og Halleluja-koret fra Beethovens Kristus på Oliebjerget. Det var en absolut fantastisk musikalsk begivenhed, men også en begivenhed, der bærer vidnesbyrd om den menneskelige sjæls udødelighed. For jeg tror, at, som alle, der deltog i denne hyldestkoncert kan fortælle jer, så blev Sylvia Olden Lee ikke blot mindet på denne koncert; hun var fysisk og åndeligt til stede for dem, der var samlet i dette lokale til hendes ære.

POLITISK ORIENTERING den 13. juli 2017: Trump-Putin succesmøde midt i tysk G20-fiasko. Se også 2. del her.

Med formand Tom Gillesberg

»Velkommen til det fortsatte drama, hvor vi forhåbentlig er i gang med at skrive nye, meget mere spændende kapitler i menneskehedens historie; specielt på baggrund af det meget succesrige møde, der fandt sted i fredags mellem Donald Trump og Vladimir Putin, [i] kulissen af et ellers rimelig forfærdeligt G20-topmøde, der fandt sted i Hamborg. At rammerne for G20-topmødet var frygteligt, når det blev holdt i Tyskland, var ikke særlig overraskende. Der var ligesom blevet lagt op til – lang tid forinden, det sidste år, har man i

Tyskland ikke snakket om andet, end at, nu skulle man få klimapolitikken tilbage på dagsordenen; det her skulle være mødet, hvor vi ligesom skulle re-fokusere, komme væk fra det her med diskussion om økonomi og udvikling og alt det her pjat, som Kina snakker om, og så komme tilbage til det, der virkelig betyder noget, nemlig, hvorledes vi kan få lagt skatter og afgifter på og reduceret menneskets aktiviteter her på jorden, således, at vi kan mindske mængden af CO₂ i atmosfæren; ja, ikke menneskemængden af CO₂ i atmosfæren, for det har vi mennesker jo ikke rigtig magt til at gøre måske; men i hvert fald måske reducere den menneskelige udledning af CO₂ med en eller anden brøkdel, og på den måde, håber vi, måske påvirke Jordens klima om hundrede år. Som jo er hele denne klimadagsorden, som har fyldt ufattelig meget, og som det jo var meningen skulle overtage alt her ved COP15-mødet her i København i 2009, og det skete heldigvis ikke. Og vi her på kontoret er meget stolte af, at vi var meget aktive desangående; at vi stod ude i bitter kulde foran Bellacentret og uddelte flyveblade i hobetal om, at det, klimadagsordenen drejede sig om, det var ikke at forbedre Jordens klima; det var at reducere antallet af mennesker her på Jorden. At det her var god, gammeldags malthusiansk politik; at man brugte CO₂ som en undskyldning for at sige, at vi skulle begrænse den menneskelige aktivitet her på Jorden; at vi skulle forhindre udvikling ... «

Hør mere:

Video 2. del:

Lyd:

USA-RUSLAND-KINA SAMARBEJDE OM ET NYT PARADIGME. Nyhedsorientering juli 2017

Som mange deltagere i og iagttagere af verdensbegivenhederne for længst har opdaget, så er størstedelen af de gængse nyheder »fake news«, der primært har til formål at aflede opmærksomheden fra de store problemer, som verden står overfor, og frem for alt de løsninger, der findes til dem: Det nye paradigme, som LaRouche-bevægelsen og Schiller Instituttet har kæmpet for i næsten et halvt århundrede, og som Kina med russisk og international opbakning har præsenteret som Bælte & Vej Initiativet. Med Trumps succesrige møde med Putin ved G20-topmødet i Hamborg er muligheden for en aktiv amerikansk deltagelse i dette russisk-kinesiske samarbejde for fred ved at blive en reel mulighed. Den manglende dækning af disse revolutionerende begivenheder kan dette nyhedsbrev forhåbentlig være med til at råde bod på – inklusiv nyheden om den danske støtte til Bælte & Vej Initiativet, som Karen Ellemann udtrykte på statsministerens vegne (se bagsiden) ved den historiske konference i Beijing den 14.- 15. maj, og som de danske medier har forbigået i tavshed.

Download (PDF, Unknown)

Trump har sat scenen for

russisk-kinesisk -amerikansk samarbejde for udvikling – Amerikanere må mobiliseres for denne politik

Leder fra LaRouche PAC, 10. juli, 2017 – Præsident Trumps historiske møder med præsident Putin, og dernæst med præsident Xi Jinping, på sidelinjerne af G20-mødet i Hamborg, har igangsat en ny, politisk kraft i verden – ikke en geopolitisk kraft, der påtvinger sig andre, men en kraft for det gode, for at bringe nationer sammen med det formål at fremme deres fælles menneskehed. Alt imens Trump og Putin nu arbejder sammen for at gøre en ende på terroristernes opstand i Syrien, og potentielt i hele Mellemøsten, så har Trump og Xi Jinping atter helliget sig til samarbejde internationalt, som en del af den Nye Silkevej.

Dette ses på med rædsel af fredens fjender, der befinder sig i en tilstand af panik for at sabotere den »nye detente« (som en ekspert udtrykte det) mellem USA og Rusland. Den korrupte, tidligere CIA-chef John Brennan skældte ud og sagde, at Trumps bekendtgørelse af, at han var beæret over at møde præsident Putin, var en »uhæderlig ting at sige«. Nikki Haley sagde, på trods af, at hun blev udnævnt af Trump til permanent repræsentant i FN, efter Trumps produktive og venskabelige møde med præsident Putin, at »vi kan ikke stole på Rusland, og vi vil aldrig stole på Rusland«.

Aldrig nogensinde? »En sådan giftighed er sindssygt«, sagde Helga Zepp-LaRouche i dag under en telefonkonference med medlemmer af *EIR's* efterretningsteam. »Vi må indlede en dialog mellem kulturer. Hvert land er en enhed, med et sprog og en

kultur. Det er måske ikke perfekt, men det består af mennesker, der tilsammen udgør menneskeheden.« At sige, at vi aldrig vil kunne stole på Rusland, tilføjede hun, »er værre end KKK's insisteren på, at sorte mennesker aldrig bør få politiske rettigheder. Hver nation har en historie, med perioder med udvikling og perioder med forfald, men nationer består af mennesker«.

Trump, sagde hun, »har vist, at man kan tale med folk, både i USA og i andre nationer, på en måde, hvor de ikke føler, de bliver løbet over ende. Vi befinder os nu i en situation, hvor vi kan kæmpe for menneskeheden som helhed«. Den Amerikansk-kinesiske Omfattende Økonomiske Dialog, der efter planen skal mødes den 19. juli for at drøfte resultaterne af »100-dages planen«, der blev igangsat af Trump og Xi på topmødet den 6. april på Mar-a-Lago, »kan demonstrere, hvordan en ny, økonomisk virkelighed kan se ud internationalt«, sagde Zepp-LaRouche.

Der er uden for enhver tvivl en bølge af vrede i USA over forsøget på at vælte præsident Trump og den russofobi, der er kernen i denne indsats. Denne vrede kan og må vendes til optimisme, baseret på den kendsgerning, at det nye samarbejde mellem Rusland, Kina og USA giver en basis for at bringe USA tilbage til dets historiske rolle som et »Håbets bager« for verden snarere end dets rolle under Bush og Obama som et redskab for Wall Streets nedskæringspolitik og britisk neokolonialistisk krigsførelse.

Lyndon LaRouche sagde i samme telefonkonference i dag, at, for at bringe dette til at bære frugt, må der være en national bevægelse, en organiseret proces, der kan adressere det igangværende sammenbrud af nationens finansielle institutioner og nationens forfaldne infrastruktur. I dag, 10. juli, er Dag Ét af »Helvedessommeren«, som New Yorks guvernør Cuomo kaldte det, med afsnit af jernbaneknudepunktet på Penn Station for regionale tog, og New Yorks undergrundsbane, der bliver lukket ned for reparationer, der er gået langt over tiden, og

bevirker endnu større kaos end det, der er blevet det normale forløb, med afsporinger, forsinkelser og sammenbrud i hele systemet. Kun en fremgangsmåde i den Nye Silkevejs ånd for at genopbygge New Yorks transportsystem og anden, forfalden infrastruktur i New York og andre amerikanske byer, kan vende kaskaden af kollaps, der nu finder sted i hele nationen.

Det nødvendige program forklares i LaRouches Fire Love: Glass-Steagall, nationalbankpraksis, dirigeret kredit til den fysiske økonomi og den nødvendige drivkraft i form af videnskab, centeret omkring fusionskraft og rumprogrammet. Forsvaret af Trumps præsidentskab og konsolideringen af partnerskabet med Rusland og Kina, kræver et sådant nationalt fokus fra mobiliserede borgere.

Xi Jinping til G20 topmøde: Bevar fokus fra Hangzhou- topmødet på win-win-løsninger og innovation

9. juli, 2017 – Den kinesiske præsident fokuserede i vid udstrækning på globale, økonomiske spørgsmål i sin officielle tale til G20-topmødet i Hamborg den 7. juli og opfordrede til, at man gjorde fremskridt mht. de punkter, der blev aftalt under sidste års G20-topmøde, der blev holdt i Hangzhou, Kina. Xi understregede behovet for at »søge vinder-løsninger for alle på de fælles udfordringer, der konfronterer os«, og at »vi bør skabe nye kilder for vækst i den globale økonomi.

Innovation er, mere end noget andet, en sådan ny kilde til vækst«.

Xi afsluttede sine bemærkninger ved at referere til det succesrige Bælte & Vej Forum i Beijing den 14.-15. maj i år, hvor vi, »ledet af en ny vision for regeringsførelse, byggede en ny platform for samarbejde for at udnytte nye kilder til vækst. Forpligtelsen fra Bælte & Vej Forum er i høj grad forenelig med målet for G20.«

I endnu en tale den 8. juli opfordrede Xi G20 til at gøre mere for at hjælpe Afrikas udvikling og erklærede, at »Kina er en oprigtig partner for Afrika ... Kina støtter Afrikas udvikling gennem konkrete projekter, hvor der ikke er tilknyttet politiske betingelser«.

Foto: Kinas præsident Xi Jinping ses her i samtale med Sydafrikas præsident Jacob Zuma, med hvem han havde et møde på sidenlinjerne af G20 i Hamborg.

Præsident Trump møder præsident Xi på sidelinjen af G20

9. juli, 2017 – USA's præsident Donald Trump og Kinas præsident Xi Jinping holdt et substantielt, bilateralt møde ved afslutningen af G20 i Hamborg. Mødet var meget venskabeligt og varede halvanden time og blev kun afkortet af præsident Trumps afrejseplan.

Præsident Xi talte med reportere ved mødets begyndelse og sagde, »Det glæder mig at møde præsident Trump igen i Hamborg.

Vi havde et meget succesfuldt møde på Mar-a-Lago i begyndelsen af april. Derefter har vi haft flere telefonsamtaler og har opbygget en tæt kontakt. I de seneste tre måneder har vore hold arbejdet på den konsensus, vi opnåede, og har satset på udveksling og samarbejde for at opnå nye fremskridt. Vi påbegyndte den første runde af kinesisk-amerikansk diplomati- og sikkerhedsdialog. Og den 100-dages Økonomiske Handleplan er begyndt at vise resultater. Begge sider opretholder ligeledes en tæt kommunikation mht. de internationale og regionale spørgsmål. Vi ser selvfølgelig også, at de følsomme spørgsmål i de kinesisk-amerikanske relationer fortsat består. Der er behov for meget arbejde.«

Alt imens Xi bemærkede de uoverensstemmelser, der var omkring flere af spørgsmålene, sagde han, »ved at styrke samarbejdet mellem Kina og USA, styrker det fred og fremgang i verden, og det er også i kinesernes, amerikanernes og folk i hele verdens interesse. Vi vil gerne arbejde sammen med USA og støt blive på samme kurs for at udvikle relationerne mellem Kina og USA. Vi bør gensidigt respektere hinanden, være til gensidig fordel og udforske områder for samarbejde.«

I sit svar sagde Trump, »På vegne af USA vil jeg gerne sige, at det er en ære at have lært Dem at kende. Vi er ved at udvikle, og har udviklet, en vidunderlig relation. Jeg påskønner de ting, De har gjort mht. det meget betydelige problem, vi alle konfronteres med i Nordkorea – et problem, der må gøres noget ved. Og jeg er overbevist om, at, hvad enten det drejer sig om handel eller det drejer sig om Nordkorea, eller nogen af de mange ting, vil kommer til at drøfte, så vil vi komme til en succesfuld konklusion.

Handel er, som De ved, et meget, meget stort spørgsmål for USA nu, for der er i årevis, og bestemt over en lang tidsperiode, sket mange ting, der har ført til ubalancer inden for handel. Det vil vi vende omkring. Og jeg ved, at Kina især, der er en stor handelspartner; vi vil være i stand til at gøre noget, der vil blive ligeværdigt og gensidigt.«

Trump berørte ligeledes ganske kort Nordkorea, hvor der har været betragtelig »pressehype« om Trumps angivelige »skuffelse« over Kinas indsats for at få Nordkoreas leder til at mindske spændingerne. »Med hensyn til Nordkorea vil vi sluttelig opnå succes. Det kan komme til at tage længere tid, end jeg kunne ønske, eller De kunne ønske. Men til slut vil vi lykkes med det, på den ene eller anden måde«, sagde Trump.

»Jeg vil gerne takke Dem mange gange for at invitere os [til at besøge Kina i år]. Og igen, det er en ære at lære Dem og Deres hustru, en virkelig vidunderlig kvinde, at kende. Og det er en ære at have Dem som ven.«

Under en briefing til reportere på Air Force One sagde Gary Cohn, direktør for det Nationale Økonomiske Råd, til reportere: »Vi havde endnu et vigtigt, bilateralt møde i dag med Kinas præsident Xi, som varede over halvanden time og ville have varet længere, hvis vi ikke måtte stoppe for at rejse, da vi havde et tidsproblem. Men det drejede sig om meget vigtige spørgsmål. Med hensyn til Kina havde vi meget direkte drøftelser om Nordkorea. Vi havde meget direkte drøftelser om militært og sikkerhedsmæssigt samarbejde. Og vi havde meget direkte drøftelser om den omfattende, økonomiske dialog, som vi vil følge op med et møde i juli, i Washington, D.C. Så dette var meget, meget vigtige drøftelser«, understregede Cohn.

»Det nye navn for fred er økonomisk udvikling«.

LaRouche PAC Internationale Webcast, 7. juli, 2017

Vært Matthew Ogden: Jeg vil gerne indlede med at fortælle vore seere, at, i dag er en meget historisk dag. Vi har endnu ikke fået de fulde rapporter om alt, der er sket; men vi har i dag set to meget vigtige konferencer, der finder sted, mens vi taler. Én af dem er naturligvis G20-topmødet i Hamborg, Tyskland, og den anden er konferencen (Schiller Instituttet, Kinesisk Energifond, Fonden for Genoplivelse af Klassisk Kultur), der finder sted i New York her i USA. Sidstnævnte er selvfølgelig konferencen med den meget passende titel, »Mad for Fred; Mad for Mennesker; Mad for Tankerne. Det nye navn for fred er økonomisk udvikling«; der, som jeg sagde, er sponsoreret i fællesskab af Schiller Instituttet, Kinesisk Energifond og Fonden for Genoplivelse af Klassisk Kultur. Vi vil i aftenens show vise videoen med Helga Zepp-LaRouches hovedtale på denne konference.

Men før vi kommer til det, så finder dagens anden, potentielt verdenshistoriske begivenhed sted på sidelinjerne af G20-topmødet i Hamborg, Tyskland. Selve G20-topmødet er relativt betydningsløst, sammenlignet med det langt vigtigere og større møde mht. potentiel signifikans, der fandt sted lidt tidligere i dag, mellem præsident Trump fra USA og præsident Putin fra Rusland. Og dette er, som jeg sagde, langt større mht. dets potentielle signifikans. Dette var muligheden for, at præsident Putin og præsident Trump kunne have deres første, regulære møde ansigt til ansigt. Ifølge nyhedsrapporteringer varede dette topmøde – der, som jeg sagde, var den første mulighed for disse to præsidenter at mødes ansigt til ansigt – over to en halv time. Det var kun meningen, mødet skulle vare 30 minutter; men det faktum, at det fortsatte så lang tid – 2,5 time – er allerede og i sig selv et meget potentielt godt

tegn. Det er tydeligvis en lovende udvikling; og uanset indholdet af denne drøftelse – som bestemt vil være meget signifikant; men, uanset dette, så varsler muligheden for USA's og Ruslands præsidenter at mødes ansigt til ansigt, og at skabe en direkte, personlig relation, godt for fred og stabilitet for hele verden, men også for relationerne mellem disse to lande og for skabelsen af en sund relation uden andres mellemkomst mellem disse to verdensledere. Og på trods af alle forsøg i de seneste uger på at sabotere potentialet for dette møde, så holdt det, og det fandt sted. Vi har endnu ikke modtaget de fulde rapporter om drøftelserne.

Vi ved, at der kun var seks personer, der deltog; så dette var en meget personlig mulighed for Trump og Putin til at udvikle denne form for arbejdsrelation. Mødet bestod af USA's udenrigsminister Rex Tillerson, Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov, de to tolke – den russiske og den engelske – og så selvfølgelig, de to præsidenter. Dette blev tilsyneladende gjort for at gøre det muligt for diskussionen at være meget åben, meget fri, og meget fokuseret på at maksimere det positive potentiale, som denne historiske mulighed bød på. Selve mødet indledtes med korte bemærkninger fra begge præsidenter til pressen, der fik lov at komme ind i lokalet lige i begyndelsen. Der var fotomuligheder, mens de trykkede hinanden i hånden, og de sagde, at de begge så frem til en meget grundig og positiv diskussion. Trump sagde det følgende:

»Præsident Putin og jeg har diskuteret forskellige ting, og jeg synes, det går meget godt. Vi ser frem til, at der vil ske en masse positive ting for Rusland og for USA, og for alle andre berørte.«

Dernæst fulgte præsident Putin op på disse bemærkninger:

»Vi har talt sammen over telefon, men telefonsamtaler er afgjort aldrig nok. Jeg håber, at, som De sagde«, med henvisning til præsident Trumps bemærkninger, »vore møder vil give positive resultater.«

Dette møde mellem de to præsidenter fulgte efter et timelangt møde tidligere på dagen mellem udenrigsministrene Tillerson og Lavrov, hvor de, iflg. rapporter, diskuterede potentialet for en antiterror-koalition mellem Rusland og USA; med nogle detaljer mht. situationen i Syrien og præsident Assad. Nogle af detaljerne i denne foreslåede plan blev afsløret i pressen i går og i dag. Planen inkluderede såkaldte »sikre zoner« og tilsyneladende også en aftale om at gøre det muligt for præsident Assad at forblive ved magten; men dernæst at gå frem med en diplomatisk løsning på situationen dér. Men der er heller ikke blevet rapporteret eller afsløret nogen detaljer om dette møde mellem udenrigsministrene Lavrov og Tillerson. Men det anses selvfølgelig generelt som forberedelse til drøftelserne mellem Trump og Putin.

Bortset fra det, så har G20-topmødet været temmelig domineret af meget voldsomme protester og aktivitet fra uropolitiet uden for topmødet i Hamborg; og, på selve topmødet, af diskussioner om frihandel og klimaforandring. Men betydningen af de bilaterale møder, der finder sted på sidelinjerne, er naturligvis langt vigtigere end nogen diskussion, der finder sted på selve G20-møderne. En positiv indikation er imidlertid, at der tydeligvis er gang i noget mht. relationen mellem Tyskland og Kina. Helga Zepp-LaRouche sagde, da vi talte med hende for ca. 30 min. siden, at hun ser noget meget positivt, der finder sted i retning af kinesisk-tysk samarbejde om Afrikas udvikling. Kinas præsident Xi Jinping benyttede lejligheden af sit besøg i Tyskland for at deltage i dette G20-topmøde, til at få et regulært møde med Tysklands kansler Angela Merkel, og hvor de underskrev en aftale om i fællesskab at bygge et vandkraftværk i Angola. Under den fælles pressekonference efter mødet sagde Xi Jinping:

»Vi fejrer i år 45-året for relationen mellem Tyskland og Kina. Det er en succeshistorie. Vi står nu over for en ny begyndelse, hvor vi har brug for nye gennembrud.«

Helga Zepp-LaRouche sagde:

»Dette er tydeligvis begyndelsen til noget, der potentielt er meget positivt mht. de bilaterale relationer mellem Tyskland og Kina, men også mht. den idé, at Tyskland spiller en meget positiv rolle med at deltage i de udviklingsprojekter, som Kina allerede bygger i Afrika.«

Xi sagde, at Kina er parat til at gå sammen med Tyskland for at konsolidere den gensidige tillid mellem de to lande; opbygge mere konsensus og fremme samarbejde og forbundethed (konnektivitet).

Helga Zepp-LaRouches analyse af dette var, at der tydeligvis var åbnet op for noget; og dette kommer i hælene på Bælte & Vej Forum, der fandt sted i Beijing i midten af maj. Selv om Tyskland ikke spillede noget særlig positiv eller aktiv rolle på dette forum, så sagde Helga, at,

»De er tydeligvis ikke så dumme, at de ikke kan se, hvad vej vinden blæser. Hvis de ikke springer med på vognen nu, vil de blive efterladt i mørket. Udviklingen af Afrika er tydeligvis en mulighed for Tyskland og andre lande i hele verden til at deltage i disse fordelagtige tredjeverdensrelationer med Kina og de afrikanske nationer.«

Én meget interessant udvikling på denne front er et andet topmøde, der finder sted samtidig med G20-topmødet i Tyskland, og det er Schiller Institut/Kinesisk Energifond-konferencen, der finder sted i New York City. Dette er et topmøde under den Afrikanske Union; og hovedtalen på dette topmøde blev holdt af FN's vicegeneralsekretær, en kvinde ved navn Amina Mohammed, der er tidligere nigeriansk regeringsminister. I sine bemærkninger til denne konference under den Afrikanske Union kom hun med en meget vigtig henvisning til den rolle, som Kina spiller gennem Bælte & Vej Initiativet for at bringe udvikling til det afrikanske kontinent. Hun opmuntrede alle nationerne i den Afrikanske Union til at »benytte sig« af denne massive, kinesiske regeringsinvestering og infrastrukturprojekter, der har gjort det muligt for disse lande at begynde at bevæge sig,

med spring fremad, forbi den tvungne tilbageståenhed, der var blevet dem påtvunget gennem århundreders kolonialisme og imperiepolitik. I sin tale roste Amina Mohammed »Kinas Bælte & Vej Initiativ, der tilsigter at bygge en Ny Silkevej, bestående af havne, jernbaner og veje for at udvide handelskonnektivitet i hele Asien, Afrika og Europa«, iflg. nyhedsrapporteringer. Hun sagde, »Dette er en mulighed for ikke alene at give alternativer for at gøre skydevåbnene tavse for vort folk, men en mulighed, der vil bevare vore aktiver – både menneskelige og naturlige – på kontinentet og bygge vort i morgen, i dag.« Dette er en meget vigtig bemærkning fra FN's vicegeneralsekretær, og vi ved, at Antonio Guterres, FN's generalsekretær, havde meget positive bemærkninger, som han udtalte om Bælte & Vej Initiativet på tærsklen til Bælte & Vej Forum i Beijing.

Dette fører os direkte til den konference, der finder sted, mens vi taler, i New York City. Denne konference, der fandt sted parallelt med et møde i FN om sikkerhed for fødevareforsyning og bæredygtighed i landbruget, blev adresseret i fællesskab af Helga Zepp-LaRouche – og vi vil afspille hendes bemærkninger om et øjeblik – men også af Patrick Ho, der er viceformand for Kinesisk Energifondskomiteen. Han havde netop talt i FN sammen med en meget stor kinesisk delegation af kinesiske landbrugseksperter, den foregående dag, i går. Han holdt en tale, der stemte meget godt overens med den tale, han holdt tidligere på dagen på denne begivenhed i New York, sponsoreret af Schiller Instituttet. Den tale, han holdt, var – iflg. rapporter – en meget anti-Malthus-tale om potentialet for en hurtig udvikling af bæredygtigt landbrug, for at brødføde den konstant voksende befolkning på denne planet. Noget, der naturligvis direkte tilbageviser argumentet i Malthus-traditionen, og som er kommet fra Det britiske Imperium så længe. Men med de rapporter fra denne konference, der stadig finder sted, mens vi taler, så er der 175 deltagere; diplomatiske delegationer fra diverse lande i hele verden via

deres konsulater i New York City; aktivister, der deltager; folk fra diverse colleges i omegnen af New York City; og den officielle repræsentation fra den kinesiske delegation og fra en landbrugsdelegation, der er kommet tilrejsende fra USA's Midtvesten. Denne konference åbnedes med bemærkninger fra den tidligere borgmester af Muscatine, Iowa, som personligt overbragte hilsner til konferencen; men dernæst gav han deltagerne på konferencen en slags lektion i baggrundshistorien om, hvorfor Iowa-Kina-porten er så afgørende for amerikansk-kinesiske relationer. Meget af dette drejer sig om præsident Xi Jinpings personlige relation til staten Iowa og byen Muscatine pga. hans interesse for landbrugsmetoder i USA i den tid, hvor Xi Jinping var provinsguvernør i Kina. Han havde således et personligt bånd til staten Iowa, men også til den tidligere guvernør Terry Branstad, der nu er USA's ambassadør til Kina. Efter borgmesteren af Muscatines bemærkninger holdt Patrick Ho sin tale; og dette efterfulgtes så direkte af Helga Zepp-LaRouches hovedtale.

Jeg vil nu gerne give jer lejlighed til selv at høre de bemærkninger, som Helga Zepp-LaRouche kom med til denne konference, og som fik en meget varm modtagelse og bragte hele diskussionsniveauet op på et meget højt niveau mht. de muligheder, der ligger forude, for at konsolidere dette Nye Paradigme i internationale relationer; især med muligheden for fuldt og helt at bringe USA ind i en deltagelse i den Nye Silkevej.

Her følger Helga Zepp-LaRouches bemærkninger:

(Her følger resten af webcastet på engelsk).

HELGA ZEPP-LAROUCHE

: Dear conference participants, I feel very honored to address you, even if it is by video, because I think we are all aware that we are involved in the

historically,
extremely important process of trying to improve the
relationship
between the United States and China, in the context of the
Belt
and Road Initiative. This is especially important in the area
of
agriculture and food production, because this is an extremely
urgent question. Because, while at the G20 meeting in Hangzhou
last year, China and all the other participating nations
devoted
themselves to eradicate poverty by the year 2020, we have not
yet
reached that goal. Just a couple of days ago, the UN Food and
Agriculture Organization put out a report that world hunger is
on
the rise, and that the situation, especially in Yemen, is
terrible: Half or more of the population is in acute danger of
starvation; but also in Nigeria and South Sudan and many other
areas, the situation is worsening.

Well, today, there is also the G20 summit in Hamburg, and
the outcome will be a surprise, either way, because until last
year's G20 in Hangzhou, which was very harmonious and
characterized by a great optimism for the future of mankind,
this
time the tensions are very high. In the last couple of days
however, there was a sort of prelude in the form of a summit
between President Putin and President Xi Jinping in Moscow,
which
was really extremely important, and both characterized it as
the
most important event of the year for their nation. They
deepened
the strategic partnership, they established an even deeper
level
of their personal friendship, and they declared that the time
of

the unipolar world is over, because of the strategic partnership, especially.

This is certainly true, that the time of the unipolar world is over, but multi-polarity is still not the solution, because it

implies still geopolitics, which was the cause of two world wars

in the 20th century, and this geopolitics is still in operation,

in North Korea, in Syria, in Ukraine.

We must therefore find a higher level. We must get the world to what President Xi Jinping always calls "the community for a shared future of humanity." One big step in that direction could

be the meeting President Trump and President Putin, who are meeting today for the first time as Presidents. Obviously, this

is a very important step because, between President Trump and President Xi Jinping, a very positive relationship has been established already, so whatever comes out of this Trump-Putin meeting is very, very crucial. Because the questions we have to

solve are urgent and dramatic.

The food crisis, the hunger crisis which I mentioned is only a symptom of the fact that the old economic model is not functioning any more. We are sitting on a powder-keg crisis which

erupted in 2008, which could come back with a vengeance, only much, much worse. Because even a slight increase in the interest

rate, moving away from quantitative easing could lead to a blowout of the corporate debt. Now, the firms which got the zero

interest rate liquidity from the central banks, the quantitative

easing, used this money, not to invest in productive

investment,

but for so-called financial engineering by buying up their own stocks to make it look better on the books, having more nominal

value but also increasing the corporate debt which could now could blow out if there is an increase in the interest rate.

And that is only one aspect of the systemic crisis which we still have. The other one is the so-called level 3 derivatives which many European and other banks are sitting on. Level 3 derivatives are those, which no market ... because you can't sell

them, and the banks still keep them as assets, which really is a

sort of mega-fall [ph 5.03].

So the problem is that just yesterday, the fourth largest bank in Italy was taken over by the government, and combined with

a bail-in, whereby the customers could only sell their bonds and

stocks at 18 cents to the euro, and that is a threat which is hanging over the entire banking system.

Now, what could be done to solve that? Well, let's look at one other aspect of the crisis: Just a couple of days ago, in one

single day, 80,000 refugees arrived from Libya in little boats,

being picked up by NGOs in Italy. Eighty thousand people in one

day overstretches the capacity of any country, and Italy has already taken in so many million people. So when they requested

that other countries located on the Mediterranean like Spain and

France should also take some of these refugees, these countries

rejected that.

Now that obviously shows there is no unity in the European

Union on this question.

Now how could you address this whole series of problems?

What should actually be on the agenda of the G20 in Hamburg?

Well, if you would put a global Glass-Steagall separation on the

agenda, doing exactly what Franklin D. Roosevelt did in 1933, by

separating the commercial banks and the investment banks, putting

the commercial banks under state protection, writing off the non-performing the derivatives of the investment banks, and then

going to a Hamiltonian credit system by setting up national banks

in every country and issuing large-scale, low-interest rate credits, then we could solve the problem.

Mr. LaRouche has defined Four Laws to remedy the financial

crisis and the Fourth Law is the crash program for the

realization of thermonuclear fusion power. And there, the good news is that China just accomplished a major breakthrough in this

respect, with its [EAST] tokamak in Hefei where they reached a so-called "steady-state H-mode operation" for 101.2 seconds.

This

is a major step towards the realization of thermonuclear fusion.

If such a reorganization according to these Four Laws,

Glass-Steagall, national bank, credit system, crash program for

fusion and space technology would be implemented, then the trans-Atlantic countries could cooperate with such banks as the

AIIB, the New Development Bank, and others, together with China,

and build up, for example, Africa. China is so far the only country which has done something to fight the root causes of the

refugee crisis, by investing large-scale in rail lines in Africa, in dams, in power plants, in industrial parks, and in agriculture. And this is actually, the only way to solve the refugee crisis in a human way.

One promising step in this right direction is that between President Xi Jinping and Chancellor Merkel, yesterday they agreed

that they will build together the hydropower complex in Angola,

and stated that that could be a model for the cooperation between

China and Germany in Africa in general.

Now, the Africans, because of what China has been doing, in building up huge industrial complexes for the first time in Africa, they have a new sense of self-confidence and they're telling the Europeans, "we don't want to have your sermons on how

we should have good governance, we want to have investments in infrastructure, in manufacture, in agriculture, as equal business

partners."

Can we expect the G20 to do this, to go in this direction of a global reorganization of the financial system and then go for a

real intervention in the development of Africa? Well, I'm afraid

they will not.

But this will remain the issue which has to be accomplished.

The Four Laws of Lyndon LaRouche, and to get the United States and European countries to cooperate with China in the Belt and Road Initiative, in the New Silk Road, is, indeed, the approach

how you can tackle all problems in the world. But this conference, the Food for Peace conference is a very important step in this direction. As a matter of fact, to get the United States and China to work together on the New Silk Road

perspective, in the New Silk Road spirit, is in my view the most important aspect in this process: Because if the two largest economies can work together, I think we are on the right way to win for all of civilization.

Therefore, let's work together to join the Chinese dream, and to revive the American dream, because the American dream needs to be revived, because it has almost been forgotten. But together, we can accomplish the dream for all of humanity.

OGDEN: So, we will have much more coverage of the conference in New York after it concludes. That was Helga Zepp-LaRouche's keynote to that conference; "Development Is the New Name for Peace". As I said, there is a very significant delegation from China which attended that conference in New York City. This just testifies all the more to the role that the LaRouche movement is playing here in the United States to being the leading mediator in terms of the relationship which is being forged between these two great countries. The idea originally came out of Lyndon and Helga LaRouche's initiative for the Eurasian Land-Bridge; and the role that the LaRouche movement played could not be any more critical in terms of making that happen, and making that into a reality. We are definitely making steps along that road, but as you heard Helga LaRouche say, it is crucial that we make some very important breakthroughs here in the United States in order

to allow that to occur; including a full-scale adoption of the Hamiltonian economic program that was spelled out by Lyndon LaRouche in that Four Economic Laws. This is the prerequisite to the United States being able to accomplish the kinds of developmental miracles that China has demonstrated over the last 15-20 years.

Emphatically, that begins with the restoration of Glass-Steagall. The news out of Italy with the nationalization of Monte dei Paschi Bank just emphasizes evermore crucially how

fragile the entire trans-Atlantic system is right now. We are by

no means in the clear, despite the fraudulent claims that have been coming out of the Federal Reserve over the last few days. We are definitely still on the cusp of what could be a far greater crash than what we experienced in 2008. As Helga mentioned in those remarks, a lot of this is coming from the build-up in the corporate debt bubble and in other means. You still have the life expectancy crisis across the United States;

you've got the opiate addiction crisis across the United States.

We have some new developments in terms of the statistics in that

regard that have just come in today. But this is appalling, and

it could not be more urgent that this initiative be taken.

We do know that there was a press availability at 1pm this afternoon in the break between the two panels at this conference

in New York City. Diane Sare was representing the LaRouche movement; and as we have been told, there were some pretty significant press involvement. So, we will look forward to seeing some coverage of this conference that happened up in

New

York; and we'll have a much fuller report for you after that concludes.

Let me just finish the broadcast here today by paraphrasing for you some remarks that Helga LaRouche had just about 30 minutes ago when we spoke with her, after she had the chance to view the proceedings of that conference and also to review some of the outcomes of the G-20 that have been occurring over the course of the daytime hours today. She said look, there are very clearly positive developments that are occurring. We could list them, but as we've seen just today, some of these developments are very positive for the future stability [among] these three great countries – China, Russia, and India; but also in terms of the relationship for building the future. But, she said, people should be no means become complacent or satisfied. Things are very clearly moving in our direction, the direction of the ideas of a New Paradigm; but we need much bigger breakthroughs in every respect on the road towards that New Paradigm. Nothing has been consolidated. Clearly the world is inclined in that direction, and you could read into the relationship between Germany and China, saying these countries are now beginning to realize what is the dominant dynamic on this planet. But, we are by no means there yet; we have not reached the goal. There is still a long ways to go until that new reality is safely and securely

consolidated. In the meantime, we have a lot of work to do; especially as we begin to realize the magnitude of the impact that the ideas of the LaRouche movement have had on world history. We also have to become very sober and clear-eyed about

what this means our responsibilities are at this moment. They are on a far greater scale than we have ever had, as we reflect

on the magnitude of the opportunities that these recent developments pose to us as a movement, and to humanity. She said

this – again – is no time for complacency; everything can fall into place. Or, everything could fall apart.

So, I think that's a very active picture of a very rapidly changing world situation, as we have it right now. These simultaneous summits – the G-20 in Germany and the conference that's happening in New York – I think are very important crossroads; a very important conjunctural turning point in terms

of the opportunity for consolidating this vision of a new relation between the great powers on this planet. We have yet to, I think, have the full report of what has come out of both of

these two summits. So, on that note, I would like to encourage

you to please stay tuned to the LaRouche PAC website, because we

will definitely have an analysis and a full reading on what has

come out of the events as they've proceeded today. I can let you

know that as we look forward to next week, the Monday update on

this website, our regular Monday afternoon Policy Committee show,

will feature an interview with Bill Jones, who is the *EIR* Washington bureau chief and has accompanied Helga Zepp-

LaRouche

on many of her trips to China over the recent few months and years. So, we've invited Bill Jones to come into the studio to

give his exclusive view and perspective on what the outcome of these events over this weekend will have been as we reach the beginning of next week. So, we encourage you to tune in again for our show here next Monday, and in the meantime, stay tuned to

larouchepac.com and we'll be sending out updates as we get them.

Thank you for watching here today, and please stay tuned.

Ledere af Kina og Tyskland mødes forud for G20-topmødet

5. juli, 2017 – Ankommet til Berlin her til morgen, drøftede den kinesiske præsident Xi Jinping økonomiske og andre spørgsmål med den tyske kansler Angela Merkel, inklusive aspekter af samarbejde i tredjelande. Under en fælles pressekonference gentog Xi, at Kina var stærkt interesseret i samarbejde inden for højteknologiske pionerområder, såsom produktion inden for rumfart. Merkel nævnte en aftale, der er blevet underskrevet med Kina, om den fælles opførelse af et vandkraftværk i Angola som bevis for, at begge lande kan have sådanne fællesprojekter også i andre dele af Afrika og i Afghanistan.

Merkel sagde ligeledes, at Tyskland støtter det Nye Silkevejsprojekt og understregede, at Tyskland har taget en positiv holdning til initiativet. *»Vi ville med glæde deltage i sådanne projekter«,* sagde hun, *»og håber på en gennemskuelig*

udliciteringsproces.« Xi sagde, at »kinesisk-tyske relationer nu står over for en ny begyndelse, hvor vi har brug for nye gennembrud«.

Xi skulle efter planen mødes med den tyske præsident, Frank-Walter Steinmeier, senere på eftermiddagen. Inkluderet i Xis Berlin-dagsorden er et besøg til Berlin Zoo for at se pandaerne Meng Meng og Jiao Qing, der ankom den 24. juni som et udlån fra Kina – set som en særlig gestus, eftersom pandaer er meget sjældne dyrearter og normalt ikke skænkes bort af kineserne. *»Jeg er overbevist om, at disse to kan blive nye ambassadører for vort venskab«, sagde Xi.*